

for hvis Skyld man ikke vil sætte dette store Apparat i Gang. Denne Betragtning passer meget godt til en forsvunden Tidsperiode, men jeg synes ikke, det passer saa udmærket godt til de Tider, hvori vi leve og navnlig ikke, naar man mener at være kommen ind i et Systemskifte, hvor Borgerne uden Hensyn til deres Rang og Stand vel skulde have Krav paa at behandles lige for Loven. Hvis en Mand overfalder en anden for at tage hans Penge, eller fordi han kan have personlig Fordel deraf, bør han straffes og straffes paa samme Maade, uden Hensyn til, om han er Greve eller Arbejdsmand. Men hvis en Arbejdsmand begaar en Lovovertrædelse ud fra Forudsætninger, som ikke ere til Gavn for ham selv, men fordi han tror derved at gavne sin Stand, maaske en hel Samfundsklasse, synes jeg, man bør behandle ham efter samme Metode, hvorefter man behandler en Stormand, der søger at sætte Masserne i Bevægelse for at hidføre en Forandring i Samfundsforholdene. Jeg synes derfor, at den Omstændighed, at man kan blive nødsaget til at behandle ganske gemene Folks Sager for Nævninger, ikke kan afskrække os som Demokrater fra at gaa til denne Reform.

Jeg skal sige med den højtærede Ordfører, at selvfølgelig kan det være rigtigt og ønskeligt, naar der er Tvivl om denne Sag, at den bliver taget op til Forhandling mellem anden og tredje Behandling, men jeg maa fastholde, at alle, der mene, at politiske Sager bør behandles af Nævninger, og at det vil være rigtigt nu ved Retsreformen at gøre noget for at føre Grundlovens Bud ud i Livet, bør gaa med til en Definition af Begrebet, thi ellers er jeg meget bange for, navnlig ikke mindst efter hvad vi have hørt af Ministeren, at det kun vil blive meget, meget sjældent, at der kan blive Tale om Anvendelse af Nævninger. Og holde vi paa den politiske Frihed i vort Land, synes jeg ogsaa, man skal holde paa, at politiske Forbrydelser nu en Gang ikke ere de samme som almindelige Forbrydelser, og derfor bør behandles paa en anden Maade. Men jeg tror, at hvis man simpelt hen lader det staa saaledes, at man ikke har bestemt noget om, hvad der er politiske Forbrydelser, ville Domstolene i de fleste Tilfælde være tilbøjelige til at skønne, at det er almindelige Forbrydelser, og kun hvor der er Tale om Stormænd, maaske Ministre, til Nød Rigsdagsmænd, vil Sagen komme for Nævninger.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning, som forbavsede mig i høj Grad. Han bemærkede i Anledning af et Nik fra min Side, da han talte om, hvad der skulde for Nævninger, at det var urimeligt, naar jeg havde den Opfattelse, at Kommunalvæsen og Politik var det samme, det var dog en Anskuelse, som ikke ret mange vare naaede til endnu. Jeg vil spørge: Hvad er da kommunal Forvaltning, hvis det ikke er Politik? Det er ikke personlig Forvaltning, den sker ved Repræsentation, man forvalter ikke sine egne Sager, men sine Medborgeres. Jeg kan ikke se, der kan gives dette anden Betegnelse end politiske Handlinger. Den højtærede Minister mente, at naar en Mand skældte et Medlem af Kommunalbestyrelsen ud og brugte injurierende Udtryk om ham, ikke fordi han ikke syntes om ham personligt, men fordi han ikke syntes om hans Virksomhed, saaledes som den højtærede Minister ikke synes om Socialdemokraternes Virksomhed, var det urimeligt, at han skulde for Nævninger. Ja, det er det for saa vidt ogsaa, det er ganske urimeligt, at man overhovedet benytter sig af Domstolene, fordi man bliver angreben for sin politiske Virksomheds Skyld. Naar man ikke bliver angreben paa sin personlige Hæderlighed, synes jeg, at de, der deltage i det offentlige Liv, det være sig Kommunalbestyrelser, Rigsdag, selv Ministerier, skulle ikke bryde sig om, at de blive angrebne, selv om Angrebet er meget skarpt. Og efter den Opfattelse faa vi her hverken Brug for Nævninger eller almindelige Domstole.

Justitsministeren (Alberti): Den Gang den ærede Ordfører begyndte sine Udtalelser for nylig, gik jeg ud fra, at jeg ved 2den Behandling kunde vente, at han vilde tage disse Ændringsforslag tilbage, hvilket han i og for sig meget vel kunde, da vi have tredje Behandling tilbage. Imidlertid udtalte den ærede Ordfører, at han mente, den foreslaede Definition ikke var anderledes, end at den formentlig kunde vedtages, og derfor burde vedtages ved anden Behandling. Ja, naturligvis, er man enig med den ærede Ordfører i hans Begrundelse og Opfattelse af Definitionen, vil det være i sin Orden at vedtage den, selv om man gaar ud fra, at der kan være Anledning til at rette paa den. Men er man ikke enig med den ærede Ordfører i hans Opfattelse, tror jeg, man skal være noget varsom med at vedtage Definitionen